

"במלחמה ראיתי איך מודיעין מציל חיים - ולצערי גם מה קורה כשאין"

סגן במיל' א', בת 25, תושבת פדואל
קמ"נית גדוד מילואים, בוגרת אולפנית כפר פינס ואולפנת להבה, ומדרשות מעון ומעמקים

היה החלל הראשון של חיל הלוגיסטיקה. ברור לי שהוא, ואני איתו, מאוד גאים בגיוס שלה ובעיקר בקורס שהיא עוברת כיום. היא אף פעם לא מתלוננת, גם כשקשה לה באמת. **סבתא צביה:** אני גאה במסירות ובהתמדה שלה, גם בשירות הסדיר וגם במילואים. היא עומדת במשימות בצניעות ובשקט נפשי. השירות שלה תורם רבות גם להעצמת האישיות שלה, וזה מחזק גם אותי.

על אילו כלי התמודדות הייתן ממליצות לחיילות?
א': לרשום מולך את המטרה ואת הסיבה שבגללה את פה. להיעזר במעטפת - יש הרבה אנשים ואירגונים שמוכנים לעזור. לקחת זמן לעיבוד, להכיר ביכולות שלך ולשמש את עצמך. **סבתא צביה:** אמונה וביטחון בבורא עולם, עין טובה, רגישות, נחישות, וגם לדעת לדאוג לעצמה ולזכור תמיד להתקשר לסבתא - שהרי "אין על סבתא, אין עליה".

א', אילו הזדמנויות קיבלת במסגרת התפקיד?
קודם כל - להכיר את עולם הביטחון והמודיעין שהוא מדהים. זה עולם שקורה מתחת לפני השטח ואנחנו בכלל לא שמים לב - והוא זה שמחזיק אותנו. הכרתי אנשים וסיטואציות שבחיים לא הייתי נחשפת אליהם, וההזדמנות הכי גדולה הייתה להכיר את עצמי. ולהציל חיים - שזה הכי חשוב.

מה מחזק אותך?
האנשים שסביבי, להיזכר במטרה שלנו, ושוקולד.

צילום: אריק סולטן

סגן במיל' א' עם עם הסבתות תמר (מימין) וצביה

מה האתגר הרוחני בתפקיד?
לדעת לקחת לעצמי זמן בתוך כל הלחץ והעומס - זמן להתפלל, זמן ללמוד, לשמר ולחזק את הרוחניות.

מי עבורך הוא מקור כוח?
הסבתות המושלמות שלי. הן מלוות אותי תמיד, מקשיבות, מעודדות. כשקשה לי - אני מסתכלת עליהן: סבתא תמר היא בת לחלל צה"ל, וסבתא צביה שירתה בצבא והקימה גרעין נח"ל. זה נותן לי המון כוח.

תמר וצביה, איך אתן הוות את השירות של א' מאז השביעי באוקטובר?
סבתא תמר: אני גאה מאוד להיות סבתא של א' אני מלווה אותה ממש מהיום שבו נולדה. אני עצמי גדלתי מגיל 4 בלי אבא שנהרג במלחמת השחרור - הוא

האם המלחמה גרמה לך לראות את התפקיד אחרת?
בטח. בעקבות ה-7.10 והכשל המודיעיני התחדדה לי המשמעות והחשיבות של התפקיד. במהלך המלחמה והתמרון ראיתי איך מודיעין מציל חיים - ולצערי גם מה קורה כשאין. זה ממש חיים ומוות.

ספרי על אירוע משמעותי מהשנה האחרונה.
אחרי שנה של מילואים טסתי לטייל בנפאל. מיד כשנחתתי קיבלנו קריאה לחזור בגלל תחילת תמרון בלבנון. זה היה מטורף - קבוצה ענקית של אנשים מכל התפקידים שנחתו הרגע מחו"ל, שסיימו לפני יומיים מילואים - כולם חזרו לארץ בטיסות הראשונות בשביל לחזור למילואים. זה היה מרגש ממש.

מה את עושה בצבא?
אני קצינת מודיעין של גדוד לוחמים, וצוערת בקורס קציני מילואים.

איך החלטת להתגייס?
האמת שהחלטתי מהרגע להרגע. עשיתי שירות לאומי וחיפשתי להמשיך לעשות. אני באה מבית מאוד ציוני שאוהב את הצבא, ופתאום עלה לי הרעיון הזה - אז פשוט החלטתי ללכת על זה.

האם רצית להתגייס לתפקיד הזה, ולמה?
האמת שלא. לא כל כך הכרתי את תחום המודיעין, הכרתי את השם - אבל לא באמת ידעתי מה זה אומר. רציתי לבוא עם כמה אופציות כדי שלא ישימו אותי במשהו שאני לא רוצה, וזו הייתה האופציה האחרונה. אבל רציתי להתגייס כמה שיותר מהר, אז זו הייתה האפשרות הכי טובה.

איך הגיבה הסביבה שלך להחלטה להתגייס?
קודם כל - הלם. לא הבינו מאיפה זה הגיע. היו כאלה שאמרו שכבר תרמתי למדינה וזה מספיק, היו כאלה שחששו בגלל שזה צבא וזה קשה לבנות דתיות, והיו כאלה שפשוט זרמו ואיחדו בהצלחה.

כיצד נראים הימים שלך?
רוב הזמן אני במילואים. בין לבין אני מנסה לטוס ולטייל - אבל לא כל כך מצליחה.

איפה היית ב-7.10?
הייתי בטיול בחו"ל - הטיול הגדול שתכננתי הרבה זמן לאפריקה. הגענו בדיוק לונזיבר אחרי חודש בטנזניה.